

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bellum Sacrum Ecclesiae Militantis Contra Turcum Communem Hostem Christianorum

Vaux, Léonard de

Leodii, 1685

§. II. Urbanus II. convocat universale concilium, ad Bellum Sacrum promovendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64991)

Deus, ut confundat fortia, & ignobilia mundi, & contemptibilia, elegit Deus, & ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrueret, & non gloriatur omnis caro in conspectu ejus; sed qui gloriatur in Domino gloriatur, qui dat suis electis omnem victoriam.

§. II.

Urbanus II. convocat universale Concilium, ad Bellum Sacrum promovendum.

Am visibili divinæ voluntatis manifestatione, recreatus, & ad summum istud opus urgendum excitatus Pontifex, zelo gloriæ Dei, & animarum salutis æstuans convocavit universale Concilium, Placentiam, anno millesimo nonagesimo quarto, initio Martis celebrandum: ad quod ipsemet Pontifex tanquam bonus Pastor, cum suis Cardinalibus se contulit. Nunquam in toto orbe Christiano, visus fuerat tam numerosus, omnium nationum frequentiam congressus; ad quem constat confluxisse, usque ad quatuor millia Ecclesiasticorum, &

triginta millia laïcorum: quorum de-
siderio ut satisfieret, voluit Pontifex,
ut ex septem sessionibus, per dies con-
tinuos, sibi succedentibus; prima, &
tertia in Campo magno haberentur;
exemplo Christi Domini, qui sequen-
tes se populos, in locis spatiosis doce-
bat mysteria regni Dei. In unâ ex di-
ctis sessionibus, auditi sunt Legati Im-
peratoris Orientis Alexii Commeni,
quorum peroratione Urbanus, ut erat
mirabili eloquentiâ, eximiæ pruden-
tiæ & pietati conjunctâ præditus, om-
nium animos ita concitavit: ut pluri-
mi, solemni voto, & juramento, sese
obstrinxerint; usque ad sanguinis effu-
sionem, sub Crucis signo, pro suorum
salute militaturos. In eodem Concilio
damnata est hæresis Berengarii, ne-
gantis existentiam realem Corporis, &
Sanguinis Christi, sub speciebus Eu-
charisticis. Item hæresis novorum Ni-
colaitarum, ablatique sunt multi ab-
usus, qui tempore schismatis, Eccle-
siæ militanti magnum vulnus inflixe-
rant.

Primo illo Concilio tam feliciter
absoluto, idem Urbanus, convocavit
Synodum Claromontanam, eodem

anno octavâ Sancti Martini, majori
adhuc successu celebratam: cui non
solùm præfuit Pontifex, sed etiam Pa-
storalem Orationem ad omnes, in ma-
gnâ urbis Areâ congregatos habuit,
tam divino spiritu animatam: ut ad-
stantes, suspiriis, gemitibus, singulti-
bus, manibus ad Cœlum elevatis, at-
que fufis lacrymis, Pastoris sui vocem
interrumpentes, quasi uno ore excla-
maverint, in hæc verba: *Deus vult,*
Deus vult, Deus vult.

Quâ exclamatione surgens Ponti-
fex, & stans supra thronum suum, ge-
stibus silentio indicto, contestatus est
non posse peti à Deo evidentius suæ
voluntatis testimonium, publicâ illâ
voce omnium ore, & unanimi tot na-
tionum consensu prolatâ, iteratâ, con-
firmatâ. Addidit se vocem illam tan-
quam de Cœlo lapsam, velut Spiritus
Sancti oraculum recipere, quo de fe-
lici hujus Belli Sacri exitu, securi red-
debantur: voluitque effatum illud,
Deus vult, assumi in signum Tessera-
rium Belli Sacri, quo omnes Cruce si-
gnati, ad omnia fortia agendum, &
patiendum hoc solùm intendentes,
quod vult Deus, sese mutuò animarent.

Decrevit insuper ut singuli in hanc sacram militiam adscripti, pro Tessera militari, signum Sanctæ Crucis rubei coloris super Scapulam dexteram impressum, gestarent; denique in litteris quas Papa Urbanus, de ista expeditione scripsit ad Alexium Imperatorem Constantinopolitanum, traditur tantam multitudinem hominum, Cruce signatam fuisse, ut ad trecenta milia numerata sint.

Profecti sunt etiam cum Christianis Principibus, & militibus nonnulli Antistites, inter quos, Ademarus Podiensis, Anicii Vellunorum Episcopus, eminuit, Apostolicâ legatione sublimis, & cum illis Willelmus Arausii: qui primi Cruce signati, alios eodem sacro signo nobilitarunt. Item Bernardus Archiepiscopus Toletanus, eodem Urbani Papæ Classico excitatus, in Terram Sanctam, hac Cruce signatus, peregrationem iterum aggressus est.

Sic absolutum est paucis mensibus, summi moliminis opus, ad Dei gloriam, totiusque orbis Christiani maximum bonum: quippè per primam illam expeditionem, Deo exercituum præliante pro suis, Principes Christiani

cum militibus fidelibus, Turcis expul-
sis, totam Terram Sanctam, in pri-
stinam libertatem restitutam, Regi
Regum Christo, ut Sanguine suo ac-
quisitam hæreditatem, consecrarunt.

§. III.

*Urbis Hierosolymitana expugnatio per
Christianos Principes.*

Gloriosissima victoria Cruce si-
gnatorum, & quasi tot pericu-
lorum, & præliorum Princi-
pum Christianorum, fructus, corona
ac præmium, fuit expugnatio Civita-
tis Sanctæ, Regiæ Regis Regum
Christi J E S U. Urbem illam omnibus
necessariis ad diuturnam obsidionem
sustinendam abundantissimè instru-
ctam, tuebantur quadraginta millia
militum præfidiariorum, cum viginti
millibus civium bene armatorum: exer-
citus verò Christianorum ex trecentis
millibus Bellatorum, redactus erat ad
viginti millia peditum, mille & quin-
gentorum equitum. Nihilominus Deo
exercituum hujus Belli auctore, cum
suis militibus pugnante, decima quintâ
Julii die Veneris, eâdem præcisè horâ,